

درگاه

اون بش كونده برنشر اولتور

برنجی سنه : برنجی جلد

نومرو : ۱۱

۲۰ ایلول ۳۳۷

مصلحت‌جسته

«جم» ك كوزی

احمدن زیاده «عقل سلیم صاحبی»
انسان وارد، دیرلر، مبدول اولان
عقل سلیمك بودون قیمتی قارشینده
«دها»، اونك خارجده بربروریت
ویرمك ایجاب ایتدی؟ فی الحقیقه، عقل
سلیمك دوردینی برده قوشان، چکینوب
کرلایکی بربرده کوزینی بوب آتلیان
معمالی ذکایه ویردیلمز «دها» اسمی
هنوز هیچ برعامده آکلاشیلمز برما
آتش دکلدر. «دها» کلهسی برمادلهده
محولك یرینی طوتان «س» حرفی
ماهینده بر تعبیردرکه ارضك اوزرندن
میرالمقول بررملوق آتش و پروازیه
چکین ویر «سر» ك آناختارینی برافوب
ابدیتك اقلرنده غائب اولانلره قارش
عقل سلیمك یانکیز بلاهنی حیرتی
وجهالنتی افاده ایدر.

اونك ایچون «جم» بردهادر.
اونك کوزی غیر قابل ایضاح برعضوی
ایچوبه و کوروشی هنوز آکلاشمامش
قوتلرک جنسندن برقوتدر. «جم» ك
کوزی بزم کوزلریزکی یالکیز کورمن
فقط بالخاصه تخطل ایدر. اشخاصنی
کورمك صورتیه ترسم ایندیکی زمان،
علی‌الماده بر رسامه، نظراً جهت تمایز
ورجماتی آکلامق کوچ اولور. بو
غریب خصوصیتك میرینی صورانلره
«جم» شو صورتله جواب ویرر:
«— موده قارشینده بولندیم
زمان «طبیعت» بی متمادی اغفال ایدر.



پوسم «جم» ك رسام فخیما نه قارشى ظریف برالتفاتی کورنر. مع الاسف مقالهده
موضوع بحث اولان قورقونج کورووشك محصولاری شمیدلک صنعتکارک
آتلیه سندن چیه چقلردو.

خط ایسه بتون بوسرئ ومادی خطلرک محصلهسی
اولان او بیوک «معنوی حیات خطیدر.»
بوسوزلر اسرارانکیز بر درونی سمیک وبلکده

بتون برصنعتك دستورینی احتوا ایدر.
«جم» ك دیدیکی محض حقیقتدر. شکامن
بر حیلله ویر بالاندر. انسان میوه لرك
عکسنه پالیش بر مخلوقدر. طائل اتی
دیشاریده وایج طرفی اله آلتیه حق
طرفیدر. تبسم، کولوشی و آغلاش
هپ صافلامق ایسته دیکی کولونج ویا
ایکرنج روحك اطرافنده طوتینی
برده لردرکه «روح» اونك آرقه سنده
چارپوق واورکک بر حیوان کی اندیشه لی
کوزلره چولمیش اولورور. «جم» ك
کوزی ایسته بو پرده لرك آرقه سنده
کوره چکینی کورمك ایچون روحك
بتون حیلله واورلرینی بوشه چبقارغنی
بیلن واونی لك کسکین برترصد آلتنده
طوغنی بیلن کوزدر. نصل؟ اونی اوندن
بمقه کیم بیله بیلیر!

«جم» ك دارالمساعیسه کیرمك
مظهریتنه نائل اوله بیلمش اولانلر،
دیوارلرده خیم بر انسانلک پارچه
پارچه آصیلوب تشهر ایدیش اولدیغنی
کورورلر. درسی یوزولش اتکی
روحلری اوزرلرنده نیرینه یوزولش اتکی
شیمان ضعیف ویا قیسه انسانلر بر
«حرم»، «بر» حسد، «بر» کین
«بر» غرور، «یا بر» حماقت درکه
طانیدیغز وهرگون کورووشمیدکیز
فالان ویا فالانک اسمنی طاشیرلر.

«جم» ك کوزی روحلرک
دارالغنا ایدر.

امدهاشم